9 ॥ ३२ ॥ ३४ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ शराभिस्टेषेबीणाभिहतैः आयोधिशिरोरणांगनं ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिद्रो

म.भा.दी.

≡30 **≡**

अपायाज्ञवनैर्यैःशुक्रनिःप्राक्रतोयथा ॥ ततोजुनोक्षविन्छेघ्यंदर्शयन्नासनोरिषु ॥ २८ ॥ अभ्यवर्षन्छरौषेणकौरवाणामनीकिनीं ॥ साहत्यमानापार्थे ॥पृक्षामततस्वेनंसैन्येवैरजसाटते॥ ३१॥गांडीवस्यचनिघौषःश्रतोद्सिणतोमया॥श्खद्रुभिनिघौषंवादित्राणांचिनःस्वनं॥ ३२॥ गांडीवस्यत्नी नतबपुत्रस्यवाहिनी॥ २९॥ हैंपीभतामहाराजगंगेबासाद्यपर्वतं ॥ द्रोणमेबान्वपदांतकेचित्तत्रनरपभाः॥ ३० ॥ किचिह्याँधनंराजन्नर्धमानाकिरीटिना॥ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ एनंअर्जुनं ॥ ३

हतिश्रीमहाभारतेहोणपर्वणिसंश्मकव्यप०श्कृनिपलायनेचिशोऽध्यायः॥३०॥ ॥७॥ धृतराष्ट्रवाच तेष्वनीकेषुभन्ने त्रास्तनुच्छिदः॥श्लभाइवसंपेतुःसंटण्वानादिशोद्शा॥ ३८ ॥ तुरगंर्थिनंनागंपदातिमपिमारिष ॥ विनिभिध्यक्षितिजम्मुर्वल्मीकमिवपन्नगाः ॥ ३९ ॥ न्विद्वित्यंव्यस्जाकुंजराथ्यनरेषुसः॥ घ्यगेकश्रारारुणानिषेतुस्गातासवः ॥ ४०॥ हतैर्मनुष्यैद्दिरदेश्वसर्वतःश्राराभिस्छैश्वह्यैतिपातितैः॥ तदाश्यगोमायु बलाभिनादिनंविचित्रमायोधशिरोबभूवतत् ॥ ४१ ॥ पितासुनंत्यजतिसुल्हरंसुहत्तयेवपुत्रःपितरंशरातुरः ॥स्वर्भणंकतमतयस्तदाजनास्यजतिवाहा स्ततः॥ ३४॥ नानाविधास्यनीकानिषुत्राणांतवभारत ॥ अजुनोव्यधमकालेदिवीवाभ्राणिमारुतः॥ ३५॥ तंवासवमिवायांतंभूरिवर्षश्रोषिणं॥महे ष्वासानरव्याघानोप्रकेचिर्वार्यन्॥३६॥तेहन्यमानाःपाथैनखरीयाव्यथिताभश्ं॥ स्वानेवबह्वोजघ्रांबँहवंतस्ततस्ततः॥ ३७॥ तेजुनेनश्राम्काःकेकप घोषोव्यतिकस्यास्पश्रहिवं॥ ततःपुनद्किणतःसंग्रामित्रित्रयोधिनां॥ ३३॥ सुयुद्वंचाजुनस्यासीदहंतुद्रोणमन्वियां॥ योघिष्ठिराश्यनीकानिप्रहरंतितत

स्जयउबाच तथापितबपुत्रस्यपियकामाविशापते॥यश्:प्रवीशालोकेषुरस्तोद्रोणमन्युः॥३॥ समुघतेषुचास्रष्मंप्रामेन्युधिष्ठिरे ॥ अकुवंत्रापंक हतानांचकथमासीन्मनोहिवः॥ १॥ अनीकानांप्रभग्नानामवस्थानमप्रथतां॥ हुष्करंप्रतिसंधानंतन्ममाचह्वसंजय॥ २॥ र्नाणिभैरवेसत्यभीतवत्॥ ४॥अंतरंभीमसेनस्यप्रापतन्नमितौजसः॥सात्यकेश्वेववीरस्यधृष्ट्युमस्यवाविभो ॥ ५॥ द्रोणंद्रोणमितिकूराःपंचालाःसमचो द्यन्॥माद्रोणमितिषुत्रास्तेक्रुत्सवानचोद्यन्॥६॥ षुपांहुपुत्रणसंजय॥ चलितानां

तिष्विति॥ १॥ १॥ १॥ अतर्रिछंद्रं पापतन्सतवंतः॥ ५॥ ६॥

णपवे णिटीकायांत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

Digitized by Google

मपिषार्थपीडिताः॥ ४२॥